

V krčmi.

Ej, v krčmi predmestni »Pri roži« sedela
sinoči sva jaz in moj bratec Anton
in pesmice lepe prelepo sva pela
in vinca popila za celih pet kron.

Ob meni je Evica mlada slonela,
tako nagajivo smehljala se je,
a z nama prelepo zapeti ni znala,
ah, sladke bombončke zobala je le.

»Ti Evica krasna, glej, vince smehljá se
v kozarcih kristalnih, predraga, na, pij!
Na najino zdravje to čašo izprazni
in v radostno slavje mladostnih nam dni!

Ne maraš? No, vedi, ti Evica zlata,
da mene še malo, prav malo poznaš,
če meniš, da trmice tvoje pozabim:
to vince izpij, če me rada imaš?«

In Evica vzela kozarček je zvonki,
ga k ustnicam rožnim nastavila je.
Kako so ji ličeca gorka žarela,
ko zvrhano čašo izpraznila je!

Pogosto še v krčmo predmestno zahajam,
a nič več ne spremlja me bratec Anton,
za krone mi Evica polni bokale,
a sladke poljubčke mi daje zastonj.

Demeter.

